

In 1999 heeft iedereen aids

Een commentaar van drs JD Stilteman

Aids. HET probleem van de jaren tachtig, het lijkt er langzamerhand op dat het het enige probleem is. De laatste conferentie van EG-regeringsleiders te Londen zette Aids wel, en het dreigende faillissement van de EG niet, op de agenda. Er gaat geen dag voorbij zonder documentaire of andere uitvoerig bericht over aids op radio, TV of in dag- en weekbladen. Was aids een jaar geleden nog een probleem voor enkelen, werden nog grapjes gemaakt over aids en over de waarschuwing van de Bagwan dat de wereld ten onder zou gaan aan aids, zodat de sinjassins voortaan met plastic handschoenen aan moesten vrijen om te voorkomen dat ze door deze ziekte zouden worden besmet, nu is aids een probleem voor IEDEREEN.

De eerste jaren verdubbelde het aantal aids-patienten iedere acht maanden, als dat tempo zich voort zou zetten dan zijn er in 1998 in Nederland 7.000.000 (zegge: zeven miljoen) aidspatienten. In 1999 heeft dus iedereen aids. Een ziekte die zo snel om zich heengrijpt verdient het om in de aandacht te staan, maar is aids wel zo'n bedreiging als wordt voorgesteld? Over immuniteit tegen aids is nog niets bekend, wel staat vast dat er vele malen meer dragers zijn dan ieders aan deze ziekte. Daar-

de eerste jaren van een ziekte de meest kwetsbaren, degenen die het meest ontvankelijk zijn voor deze ziekte, zullen worden besmet. Die raken na een aantal jaren op, en dus wordt het besmettings tempo lager. Bovendien blijkt dat de grootste risico groepen duidelijk af zijn te bakenen, en dus de verspreiding van de ziekte zou best redelijk beheersbaar kunnen blijken te zijn (door middel van voorzorgmaatregelen en voorlichting). Kortom het lijkt er meer op dat de grote aandacht voor deze ziekte meer bedoeld is om de aandacht van andere zaken af te leiden (problemen in de EG, werkeloosheid), of als verkapte discriminatie wordt gehanteerd (de grenzen sluiten voor Afrikaanse studenten linke ontwikkelings samenwerkers en homoseksuelen) dan dat men bang is voor het om zich heen grijpen van deze ziekte. Bovendien bestaat het gevaar dat door alle publiciteit nu, u nog slechts weinigen in hun naaste omgeving de gevolgen van aids kunnen aanschouwen, de meeste mensen zullen denken: wat heb ik daarmee te maken? Als aids over enkele jaren dan inderdaad de dreiging zal blijken te zijn die men ons nu voorhoudt, dan is het te laat om de apathie ten opzichte van aids alsnog te bestrijden.